

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău - Tăut Dorina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Revencov Alexandr Xxxxx, născut la XXXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.06.2019 - 03.07.2019 (prima instanță);
2. 03.12.2019 – 23.09.2020 (instanța de apel);
3. 16.12.2020 – 09.02.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 03 iulie 2019, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Revencov Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în domeniul gestionării substanțelor psihotrope pe un termen de 4 ani.

Termenul executării pedepsei în privința inculpatului Revencov Alexandr a fost calculat din data de 03 iulie 2019, cu includerea duratei reținerii, aflării în arest la domiciliu și arest preventiv, din data de 04 noiembrie 2017, ora 03:35, până la data de 01.02.2018, din data de 01.02.2018, ora 15:10, până la data de 27 aprilie 2018 și din data de 16 aprilie 2019, ora 16:00, până la data de 03 iulie 2019, inclusiv.

S-a admis cererea procurorului privind încasarea de la inculpatul Revencov Alexandr cheltuielile judiciare în mărime de 3 360 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză chimică.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Revencov Alexandr pe parcursul anului 2017, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor

narcotice, psihotrope și a analoagelor acestora în scop de înstrăinare, din interes material, în scopul obținerii profitului bănesc, prin intermediul aplicațiilor web Viber, WhatsApp, Telegram, Line, a intrat în posesie ilegală, iar ulterior înstrăinat terțelor persoane pe teritoriul mun. Chișinău, droguri sintetice sub formă de praf, în proporții deosebit de mari, pachetelele cu substanțele menționate fiind puse în locuri ascunse. La 04 noiembrie 2017 Revencov Alexandr a fost reținut de către colaboratorii poliției în momentul primirii și distribuirii a 53 de pachetele, care conțineau drog sintetic sub formă de praf, care urmau a fi realizate terțelor persoane tot prin intermediul aplicațiilor web.

Ulterior, conform raportului de expertiză nr. 34/12/1 - R - 5917 din 08 noiembrie 2018 prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10, examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, a fost stabilit că substanța cu aspect de pulbere de culoare albă din conținutul celor 30 pachete de tip zip-lock, ridicate la 04 noiembrie 2017 de la Revencov Alexandr, reprezintă PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, incluse în Tabelul 1, „substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” din lista nr. 1, Substanțele stupefiante a Hotărârii Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octombrie 2004. Cantitatea substanței stupefiante (PVP) în cele 30, pachete de tip zip-lock constituie în total 26,193 g.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1 - R - 16876 din 02 mai 2018, substanța cu aspect de pulbere de culoare albă, ridicată în urma efectuării acțiunii de urmărire penală - cercetarea la fața locului, cu participarea lui Revencov Alexandr, reprezintă PVP (a - pirrolidinovalerphenone) care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante (PVP) constituind în total 20,766 g.

2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Grozova Ludmila în numele inculpatului Revencov Alexandr a înaintat cerere de apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței nominalizate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie respinsă solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a menționat că:

- au fost constatate suficiente temeiuri de a dispune respingerea cererii procurorului privind încasarea de la inculpatul Revencov Alexandr a cheltuielilor judiciare în mărime de 3360 lei, pentru efectuarea rapoartelor de expertiză chimică, or, expertizele judiciare au fost dispuse în cadrul efectuării urmăririi penale, pentru acumularea probatoriului necesar, context în care, aceste cheltuieli urmează a fi trecute în contul statului, dar nu puse pe seama inculpatului, or aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, sarcina căruia este depistarea circumstanțelor care dovedesc

comiterea infracțiunii și identificarea făptuitorului, pentru înaintarea învinuirii acestuia.

2.1. Suplimentar, în ședința instanței de apel apărătorul, dar și inculpatul au solicitat aplicarea prevederilor art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, a fost admis apelul declarat de avocatul Grozova Ludmila în numele inculpatului Revencov Alexandr, casată sentința primei instanțe în partea soluționării chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a respins cerința procurorului privind încasarea de la inculpatul Revencov Alexandr a cheltuielilor judiciare în mărime de 3 360 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză chimică.

La fel, prin aceeași decizie, având ca temei art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pentru constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a fost redusă pedeapsa aplicată inculpatului Revencov Alexandr, cu 252 zile, iar termenul executării pedepsei inculpatului, a fost calculat din 23.09.2020, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului în stare de arest de la data de 04.11.2017 până la 07.11.2017, de la 01.02.2018 până la 27.04.2018 și de la 03.07.2019 până la 23.09.2020(v. II, f.d. 94)

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că cheltuielile indicate de procuror nu sunt prevăzute de art. 227 Cod de procedură penală, iar efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală de referință, au fost obligatoriu să se facă din contul statului.

În acest sens, instanța de apel a indicat că fapta prejudiciabilă în speță a fost comisă în anul 2017, iar prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, la momentul respectiv statuau că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile obligatorii se face din contul bugetului de stat la momentul dispunerii și efectuării lor.

Potrivit dosarului, inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv 252 de zile, ordine în care, termenul închisorii urmează a fi redus cu 252 de zile, or, potrivit art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, menționând în acest sens că, reducerea pedepsei în variante: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, se efectuează doar pentru perioada aflării în arest preventiv a învinutului pe perioada urmăririi penale și a inculpatului în instanța de judecată, până la pronunțarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu ispășire în Penitenciare.

3.2. Ulterior, la data de 07 decembrie 2020, la demersul directorului interimar al Penitenciarului nr. 13-Chișinău(v. II, f.d. 103 – 104), Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a emis o încheiere conform art. 249 Cod de procedură penală, cu privire la corectarea erorii materiale admise în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, fiind indicat în decizia respectivă, sintagmele corecte cu modificări, ”*Termenul executării pedepsei inculpatului Revencov Alexandr de calculat din data 23.09.2020, cu includerea în acest termen a duratei reținerii de la data de 04.11.2017 până la 06.11.2017, durata aflării în stare de arest preventiv de la data de 06.11.2017 până la 01.02.2018, durata aflării inculpatului în arest la domiciliu de la 01.02.2018 până la 27.04.2018 și durata aflării în stare de arest de la 16.04.2019 până la 23.09.2020*”, ”*Potrivit art. 385 alin.(5) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, pentru constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului a-i reduce pedeapsa aplicată inculpatului Revencov Alexandr, cu 165 zile*”(v. II, f.d. 111).

4. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Tăut Dorina a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția la aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și în partea cheltuielilor judiciare, și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, solicitând astfel casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului depus, recurentul a invocat că:

- soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 3 360 lei din contul inculpatului pentru efectuarea rapoartelor de expertiză în beneficiul statului contravine normelor procesual penale, din motiv că alin. (3) al art. 227 Cod de procedură penală, prevede că „Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate”, astfel norma precitată este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru nu a condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părți în proces;

- procurorul a făcut dovada cheltuielilor suportate de stat la efectuarea rapoartelor de expertiză, ordine în care efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi

penale și a judecării cauzei penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 (publicată în MO nr. 40-47/108 din 09.02.2018), alin. (2) al art. 143 din Codul de procedura penală a fost abrogat – prin ce se atestă intenția legiuitorului, de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului;

- potrivit art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Astfel, trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului intră în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (2) din Constituția RM, unde este statuat că „Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice...”, iar banii cheltuiți de stat în urma acțiunilor infracționale a făptuitorului, care este recunoscut vinovat în modul stabilit de lege, sunt bani publici ce revin din contribuțiile cetățenilor;

- instanța de apel la soluționarea cererii ce ține de reducerea, în condițiile art. 385 Cod de procedură penală, termenului pedepsei cu închisoarea, pentru o presupusă încălcare a drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CEDO, a fost apreciat eronat, deoarece la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe care ar demonstra că inculpatul Revencov Alexandr s-a aflat în condiții de detenție ce nu corespund minimului necesar pentru deținerea sa în custodia statului;

- instanța de apel neîntemeiat a aplicat inculpatului Revencov Alexandr mecanismul compensatoriu prevăzut la art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală pentru perioada de după pronunțarea sentinței de condamnare a acestuia, în condițiile în care începând cu data de 3 iulie 2019 inculpatul nu se mai afla în stare de arest preventiv, el începând a executa plinar pedeapsa numită prin sentința de condamnare;

- aplicarea mecanismului compensatoriu pentru perioada deținerii după data pronunțării sentinței ținea de competența judecătorului delegat cu atribuții ale judecătorului de instrucție.

5. Judecând recursul ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună

rejudicarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare. Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția la aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și în partea cheltuielilor judiciare, și că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea deciziei atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că în speță temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmarea sub aspectele invocate de recurent, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în speță după 09.02.2018, din contul inculpatului, precum și în partea aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală. Totodată instanța de recurs ordinar identifică în speță și incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că motivarea soluției contravine dispozitivului hotărârii.

5.1. În acest sens, Colegiul penal lărgit notează că potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - *„Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de*

expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”.

După cum rezultă din materialele cauzei, la solicitarea organului de urmărire penală au fost întocmite 2 rapoarte de expertiză în cauza penală privindu-l pe Revencov Alexandr: raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1687 din 02 mai 2018 (f.d. 70, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5917 din 08 noiembrie 2017 (f.d. 27, vol. I).

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-1687 din 02 mai 2018, a fost efectuat în prezenta cauză penală, după data de 09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, și până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat. După intrarea în vigoare a acestor modificări, plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată prin prisma prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit notează faptul că legiuitorul în art. 227-229 Cod de procedură penală, a stabilit clar semnificația cheltuielilor judiciare, care sunt acestea și din contul cui sunt suportate, astfel, nu pot fi acceptate motivele din decizia instanței de apel (f.d. 92-94, vol. II), că fapta prejudiciabilă în speță a fost comisă în anul 2017, iar prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, la momentul respectiv stipulau că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile obligatorii se face din contul bugetului de stat la momentul dispunerii și efectuării lor. Mai mult, se atestă că instanța de apel a mai invocat greșit că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, prin numirea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului și nu pot fi încasate de la inculpat.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit indică că toate cheltuielile judiciare la etapa urmăririi penale sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției.

De asemenea, se atestă că instanța de apel nu a luat în considerare modificările operate în lege după 09.02.2018 și nu a ținut cont că art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, prevede că instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, specificând excepțiile de la aceasta, precum și condițiile de eliberare a inculpatului de plata cheltuielilor judiciare în alin. (3) art. 229 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționează că norma prevăzută de art. 143 Cod de procedură penală, urmează a fi interpretată ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, or prin această lege a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Astfel, se reține că voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume reprezintă o excepție, dar nu o regulă, în dependență de condițiile stipulate la art. 229 Cod de procedură penală.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției referitoare la cheltuielile judiciare, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele și prevederile legale expuse supra, prin ce pe cale de consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în urma efectuării rapoartelor de expertize judiciare efectuate în speța dată.

De asemenea, Colegiul penal din conținutul deciziei instanței de apel, și anume din partea descriptivă (f.d. 92, vol. II) constată că instanța de apel deși motivează că "[...]consideră justă soluția instanței de fond privind respingerea ca fiind neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor", în dispozitivul deciziei (f.d. 94, vol. II) indică contrar că "*Se casează această sentință în partea încasării cheltuielilor de judecată [...]*", ce determină că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, și incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și sub acest aspect.

5.2. Totodată, Colegiul penal lărgit verificând decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, atestă că instanța de apel în acest sens a comis o eroare de drept ce a afectat soluția instanței, ce nu poate fi acceptat și menținut de instanța de recurs ordinar.

În acest context, Colegiul penal lărgit constată că deși în motivarea soluției privind aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a utilizat argumente privind reducerea pedepsei inculpatului cu 252 de zile (*în acest termen a inclus eronat și termenul de aflare a inculpatului în arest la domiciliu din 01.02.2018 până la 27.04.2018*) (f.d. 86-92, vol. II), fapt despre care face aceeași mențiune și în dispozitivul deciziei (f.d. 94, vol. II), iar ulterior, în temeiul demersului directorului interimar al Penitenciarului nr. 13-Chișinău, a emis pripit o încheiere conform art. 249 Cod de procedură penală, de corectare a erorii materiale la aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, precum și la calcularea

termenelor ce urmau fi incluse în termenul de executare a pedepsei, prin ce a înrăutățit situația inculpatului.

Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a redus prin încheierea dată pedeapsa aplicată lui Revencov Alexandr în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală cu 165 de zile, totodată a inclus în termenul executării pedepsei, calculat din 23.09.2020 - durata reținerii lui Revencov Alexandr de la data de 04.11.2017 până la 06.11.2017, durata aflării în arest preventiv de la 06.11.2017 până la 01.02.2018, durata aflării în arest la domiciliu de la 01.02.2018 până la 27.04.2018 și durata aflării în stare de arest de la 16.04.2019 până la 23.09.2020, (f.d. 109-111, vol. II).

Astfel, Colegiul penal lărgit notează că potrivit prevederilor art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală, "*erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu*", ce semnifică că pot fi corectate doar erorile evidente și neînsemnate ce nu modifică soluția adoptată.

Însă, reieșind din constatările instanței de apel din încheierea din 07.12.2020, rezultă cert că instanța de apel prin această încheiere nu doar a corectat eroarea admisă la aplicarea art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, dar a modificat astfel soluția inclusiv în sensul agravării situației inculpatului, ce constituie o eroare de drept, ce cade sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar, astfel, atât decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, cât și încheierea instanței de apel din 07.12.2020 de corectare a erorii materiale, urmează a fi casate, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către instanța de apel în alt complet de judecată.

5.3. Prin urmare, având în vedere cele menționate supra și că în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în speță din contul inculpatului Revencov Alexandr și în partea aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, precum și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, erori de drept ce nu pot fi corectate de instanța de recurs ordinar, și astfel recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată parțial în partea soluției privind cheltuielile judiciare și în partea aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, cu casarea și a încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2020 cu

privire la corectarea erorii materiale și dispusă rejudecarea cauzei în aceste părți de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel declarată de avocatul Grozova Ludmila în numele inculpatului și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat de procuror, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău - Tăut Dorina, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Revencov Alexandr XXXXXX**, în partea aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.12.2020 cu referire la corectarea erorii materiale și în partea soluției asupra cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceste părți de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia în partea dispusă rejudecării nu este supusă căilor de atac, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion